

Ο ΤΑΣΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ

« Δεν αρκεί μόνον η αποποινικοποίηση »

Ξέρετε κανέναν κλάδο με τζίρο περίπου 2,5 εκατομμύρια ευρώ ημερησίως; Κι όμως, σε αυτό το ποσό υπολογίζεται η παράνομη αγορά ναρκωτικών αν υποθέσουμε ότι στη χώρα μας έχουμε 60.000 τοξικομανείς - τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Κέντρο - και χρειάζονται σχεδόν δύο δόσεις την ημέρα, που κοστίζουν γύρω στα 20 ευρώ η μία.

Εύκολα μπορεί να υπολογίσει κανείς τα εκατοντάδες εκατομμύρια που αποφέρει ετησίως μόνο το εμπόριο πρώτης, τα οποία ξεπερνάνται σε νόμιμες δραστηριότητες.

Θα αρκείσει ίσως και μόνο αυτό το επιχείρημα για να μη χαθεί μια ακόμη ευκαιρία για την αλλαγή του νόμου για τα ναρκωτικά, αφού εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς τα τεράστια συμφέροντα που εξασφαλίζει η απαγόρευση με τη διατήρηση του παρόντος εμπόριου. Όμως ο συνολικότερος μας δεν τα βάζει απλά με τη «φαικλόκκινη συμμαχία», ήτοι ΛΑΟΣ και ΚΚΕ, που προέρχεται ακόμη και σε ουλλαλήτρια για τη διατήρηση της υψιστάμενης χρεοκοπημένης κατάστασης, τα κόμματα που μαζί με τη Ν.Δ. ανέβηκαν μια νομοθετική ρύθμιση εξορθολογισμού.

Ο δικηγόρος Τάσος Αρβανίτης που μας μιλάει, στέλεχος της Δράσης, μέλος της Συμμαχίας «Αλλάζει Πολιτική για τα ναρκωτικά» και αντιδήμαρχος Αθηνών, πηγαίνει ακόμη πιο πέρα και θεωρεί ότι, παρόλο που το νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, δεν θα έλθνε ουσιαστικά το ζήτημα των ναρκωτικών, καθώς «δεν αρκεί μόνο η αποποινικοποίηση, αυτό είναι το αυτονόητο - επειδή σε μια δικαιοκρατική κοινωνία δεν νοείται να τιμωρείται μια αναποκαταστροφική πράξη. Ούτε πρόκειται να καταφέρει κάτι καμιά κατασταλακτική πολιτική. Το μόνο που καταφέρει είναι να αυξάνονται τα πρόσρημα της γραφειοκρατίας που ασχολείται με αυτό. Τα ναρκωτικά μπορεί να κάνουν κακό επειδή δημιουργούν εξάρτηση, αλλά οι παρενέργειες της απαγορευτικής πολιτικής είναι πολύ χει-

ρότερη από τα ίδια τα ναρκωτικά. Γιατί τι κακό κάνει η καθαρή πώληση; Δημιουργεί δυσκοιλιότητα, στένωση της κόρης του ματιού και εξάρτηση. Αλλά, αν μπορείς να παίρνεις καθαρή πρωίνη υπό ιατρική παρακολούθηση, μπορείς να ζεις κανονικά και υπάρχουν παραδείγματα τα γιατρόν που έζησαν μέχρι τα βαθιά γεράματα προσφέροντας, Στο Χόνγκ Κονγκ, για παράδειγμα, γέροντες 90 χρόνων καπνίζουν όμοιο χωρίς κανένα πρόβλημα...».

Τα ναρκωτικά είναι πρόβλημα από τη στιγμή που απαγορεύτηκαν υποστηρίζει ο κ. Αρβανίτης και όχι μόνο επειδή τη χρήση μιας απαγορευμένης ουσίας καλύπτει η μαύρη αγορά, αλλά επίσης επειδή «την ίδια στιγμή δεν επιτυγχάνει και κανένα άλλο πρόβλημα. Ο μόνος πληθυσμικός των φυλακών είναι χρήστες εξαρτημένοι του νόμου για τα ναρκωτικά ή άλλες πράξεις που σχετίζονται με την ενταγμένη προσπάθεια των χρηστών να βρουν τη δόση τους καθώς όλα τα εγκλήματα του δρόμου διαπράττονται από χρήστες γι' αυτόν ακριβώς το λόγο».

- Πως «αποτιμάτε» την απαγορευτική πολιτική;

«Αν δεν υπήρχε η απαγορευτική πολιτική για τα ναρκωτικά, το κόστος του φαρμακονομικού συστήματος που πληρώνουν οι φορολογούμενοι θα ήταν το μισό: δηλαδή θα είχαμε λιγότερους κρατούμενους, καλύτερες συνθήκες και λιγότερα φυλακές. Είμαστε η μόνη δυτική χώρα όπου μπορείς να βρεις παρά το πολύ εύκολα ναρκωτικά μέσα στην φυλακή. Λέμε ότι έχουμε απαγορευτική πολιτική και αν πιάτε σημεί-

ρα στη Μενδόνη ή στο κέντρο, μπορείτε να αγοράσετε ελεύθερα ναρκωτικά. Άρα έχουμε ελεύθερη διακίνηση ναρκωτικών στις φυλακές, ελεύθερη διακίνηση ναρκωτικών στο κέντρο της Αθήνας και άλλων πόλεων της Ελλάδας. Τι έχει καταφέρει η απαγόρευση; Έχει καταφέρει να αυξάνει το κόστος της απαγορευτικής πολιτικής για τους Έλληνες φορολογούμενους, χωρίς να αντιμετωπίζει κανένα πρόβλημα, και να συστηρεί έναν ολόκληρο μηχανισμό, μια ακόμη γραφειοκρατία για την αντιμετώπιση του προβλήματος: δικαστές, δικηγόροι, αστυνομία, σοφρονιστικοί και υγειονομικοί υπάλληλοι που ασχολούνται με τις υγειονομικές επιπτώσεις της απαγόρευσης. Νοθεμμένες ουσίες που δημιουργούν αλλεργικές αντιδράσεις και μπορεί να προκαλέσουν και θάνατο αλλά και θανάτους από υπερβολική δόση όταν ξαφνικά ρίχνουν πιο καθαρή πρωίνη στην αγορά... Η απαγόρευση ακόμη οδηγεί στη δημιουργία νέων ουσιών με μεγαλύτερη επίδραση και τοξικότητα. Για να μην αναφερθούμε στα διαφυγόντα έσοδα από την απουσία ελέγχου στη διάθεση των ουσιών».

- Τι προτείνετε;

«Αυτό που προτείνω εφαρμόζεται στη Βρετανία όπου συνταγογραφείται η ουσία και μπορεί ο εξαρτημένος να την πάρει σε δημόσιες κλινικές, κάτι σχεδόν παρόμοιο με αυτό που γίνεται στην Ισπανία και στην Πορτογαλία, όπου τα εγκλήματα που διαπράττονται δεν βρίσκονται σε αιτιώδη συνάρτηση με την ανάγκη να βρουν ναρκωτικά: 40 ευρώ την ημέρα ή 1.500 ευρώ το μήνα για τη

δόση σου είναι ένα μεγάλο έξοδο όταν στην ελεύθερη αγορά, αν παρασκευαστούν νόμιμα από μια εταιρεία δεν θα κόστιζε πάνω από μισό ευρώ».

- Και για την κάνναβη;

«Αυτό ο παραλογισμός πρέπει να τελειώσει. Ένα από τα θετικά του νομοσχεδίου είναι ότι διαχωρίζει την κλωστική κάνναβη από την άλλη. Είναι παράνομη να απαγορεύεις την καλλιέργεια κλωστικής κάνναβης. Σκεφτείτε πόσο έχει πληγεί ο αγροτικός τομέας από την καλλιέργεια του βαμβάκου και τι επιπτώσεις έχει για το περιβάλλον, ενώ η κλωστική κάνναβη είναι σχεδόν αυτοφυής στη χώρα μας, χωρίς για την Ελλάδα λιγότερο από ένα αιώνα πριν ήταν από τις μεγάλες εξαγωγικές χώρες».

«Δεν λέω ότι η ινδική κάνναβη δεν κάνει κακό: για να είμαστε ακριβείς, στην Αγγλία έγιναν μελέτες που έδειξαν ότι υπάρχει μια τοξικότητα σε κάποιο είδος κάνναβης τελευταία. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι καλλιεργείται σε συνθήκες απόλυτης παρανομίας, με χρήση φωτοφαρμάκων και τεχνητούς τρόπους και αυτό προκαλεί τοξικότητα. Το Αμεστερνταμ παραμένει εξαιρετικό παράδειγμα: εκεί μειώθηκε η εγκληματικότητα δραστικά, μειώθηκαν οι θάνατοι, αυξήθηκε ο μέσος όρος ζωής των εξαρτημένων χρηστών καθώς και ο μέσος όρος εισοδήματος στα ναρκωτικά. Δεν μπαίνουν στα παιδιά 12 χρόνων στα σκληρά ναρκωτικά, και δεν υπάρχουν υγειονομικές επιπτώσεις στους εξαρτημένους χρήστες. Και δεν ξέρω ποτέ είναι το πρόβλημα επειδή αυξήθηκαν οι χρήστες ο ναρκωτικομορφός. Το αντίθετο έχει γίνει εδώ: πριν από περίπου 80 χρόνια η Ελλάδα ήταν μια απ' τις μεγαλύτερες εξαγωγικές χώρες σε καμία και μέχρι που απαγορεύτηκαν οι καλλιέργειες, δεν υπήρχε πρόβλημα με το χασίς, ενώ, παρά το γεγονός ότι ήταν νόμιμο, δεν υπήρχε ευρεία διάδοση. Σήμερα αν περιοσάσουμε χρήστες, αυτό που το έχω δοκιμάσει ή κάνουν τακτική χρήση, μπορεί να ξεπερνούν το ένα εκατομμύριο: μάλιστα για τη μεγαλύτερη αποτυχία της απαγορευτικής πολιτικής». ■

«Η ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗ για την κοινωνία και τη δημόσια οικονομικά είναι πολύ σημαντική, και φαίνεται σε μελέτες ότι σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες αυτή η αποποινικοποίηση κοστίζει μέχρι και πέντε φορές λιγότερο από το κόστος της ποινικοποίησης αυτών των ανθρώπων» δηλώνει ο Κάρλ Ενγκουαρτς, πρώην επικεφαλής της μονάδας συντονισμού της πολιτικής για τα ναρκωτικά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Μήνιος τελικά στη χώρα μας τα λεφτά περισσεύουν;

«Εκεί αστόσο νόμιμα να καταγράφουμε τις δυνάμεις που τάχθηκαν υπέρ του νο-

Πολιτική με κόστος

μοσχεδίου, κι ως το ήθελαν ακόμη καλύτερο, γιατί για πρώτη φορά τα τελευταία 20 χρόνια συσχετίζονται ακόμη και φορές που ο-σχετίζονται με την απεξάρτηση (ΚΕΘΕΑ, ΟΚΑΝΑ, Ελευθεριακές Σύνδεσμος Απεξάρτησης), ευρήματα πολιτικών κομμάτων (εκτός του ΠΑΣΟΚ που το καταρτίσει, ΣΥΡΙΖΑ, Δημοκρατική Αριστερά, Οικολογία Πράσινο, Δράση, Φιλελεύθερη Συμμαχία), επιστημονικοί συλλογισμοί (Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης για τα Ναρκωτικά / Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγιεινής, Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου) αλλά και κοινωνικές οργανώσεις (Πρωτοβουλία για τα Δικαιώματα των Κρατούμενων, Ηνώσοραση). Χαρακτηριστικά, στη Νέα Υόρκη το ετήσιο κόστος ενός φυλακισμένου ουσιαστικά με το ετήσιο κόστος ενός φοιτητή του Χάρβαρντ, σύμφωνα με την επιστημονική επιθεώρηση του ΕΚΤΕΠ/Ν Μ. Τεργιόου. Τα στοιχεία που συνηγορούν υπέρ ενός άλλου μοντέλου είναι πολλά:

■ Η νομιμοποίηση της κάνναβης στην Ολλανδία θα αποφέρει στο κράτος έσοδα από φόρους ύψους 850 εκατ. ευρώ ετησίως σύμφωνα με μελέτη της Ακαδημίας της Ουτρέχτης.

■ Τα αντίστοιχα καθαρά έσοδα από φόρους που παίρνει η Γερμανία από το 2008 σφίγγουν τα 2,8 δισ. το χρόνο, όπως το υπολόγισε η Γερμανική Ένωση Κλωστικής Κάνναβης.

Εδώ ποινικοποιείται ακόμη και η κλωστική κάνναβη σε λειτουργία ουσίας μέχρι το 1957, σπάζει απαγορεύσεις κ καλλιέργειας και τις κλωστικές κάνναβης, επί των κανονισμών στην Ελλάδα (Canavabouia επί στην Ελλάδα (Canavabouia, εκδόσεις Heteron).

«Η κόχια χώρα έχει τις δικές της ιδιαιτερότητες, δηλαδή δεν υπάρχουν δύο χώρες με την ίδια νομοθεσία: άλλες επιτελούνται στους εξαρτημένους χρήστες, άλλες αντιμετωπίζουν συνολικά το θέμα και θα πρέπει να δομεί πώς θα προσεγγίσουμε αυτήν την εμπειρία στην ελληνική πραγματικότητα. Εκτός επίσης ότι στην κατάσταση δημοσιονομικής λιτότητας που περνάμε, η αποποινικοποίηση θα εξοικονομήσει κονδύλια και είναι ορθολογική και από κοινωνική άποψη, ιδιαίτερα αν ο νόμος ισχύει αναδρομικά για τους ήδη καταδικασθέντες χρήστες», μας λέει η επιστημονικά υπεύθυνη του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης (ΕΚΤΕΠ/Ν) για ναρκωτικά, Μαρίνα Τεργιόου.